



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephvs hoc est, Sanctissimi Educatoris Christi Dom.
Deiq. nostri in Terris apparentis, ac Æternæ Virginis
Mariæ Sponsi Vitæ Historia**

Stengel, Carl

Monaci, MDCXVI.

Cap. XIII. Felicissimus D. Iosephi ex hoc mundo transitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42004

tenebris profectam, puniet suo
 tēpore Deus. Quadrat etiam hoc
 artificium Christo, qui ex cruce
 suâ arcam à diluuiio peccati ser-
 uantem, vt alter Noë fabricatus
 est, & scalas nobis cōstruxit lon-
 gē maiores illis, quas vidit Iacob
 dormiens, quibus ad cælum pa-
 reret ascensus. Rectè etiam illi
 quadrat nomen fabri, quia fabri-
 catus est auroram & solem, & parat
 nobis æternas māsiones in cælo.

Gen. 6. &
 seq.

Ibid. 28.

Psal. 73.

*Felicissimus D. Iosephi ex hoc mundo
 transitus.*

C A P V T XIII.

DEniq; vt ad felicem diui Io-
 sephi mortem accedamus, à R. P. Ioa.
 tria præcipuè, quæ erga illam de-
 siderari possunt, nobis comme-
 moranda sunt: primum, quo
 tempore obierit; secundum, cu-
 ius ætatis esset, cum è vitâ disce-
 deret;

Pleraq; &
 à R. P. Ioa.
 de Carth. a.
 collecta
 sunt. tom.
 2. lib. 4.
 hom. 3.

deret; tertium an Christus Dominus, & mater eius morti ipsius affuerint, & quæ obsequia illi præstiterint.

*D. Ambr.
lib. de in-
stit. Virg. c.*

*6. & Luc.
25. S. Cypr.
de Pass.*

*Dom. Arn.
tract. de 7.
verbis Do-
mini circ.*

*3. D. Aug.
ser 81*

Quando
Iosephus
obierit.

*D. Epiph.
har. 78.*

Circa primum licet D. Ambrosius, Cyprianus, & Arnaldus Abbas putauerint Iosephum tempore mortis Christi superstitem extitisse, cui sententiæ consentit D. Augustinus, dum ait; Iosephum Christum adorasse in sua resurrectione. Verba eius hæc sunt: *Sol & Luna, & undecim stellæ Christum adorauerunt, quando post resurrectionem sancta Maria quasi Luna, & beatus Ioseph velut sol, cum undecim stellis, id est, beatis Apostolis prostrati sunt ante eum.* Verum cum alijs grauissimis Patribus arbitror diuum Iosephum ante tempus mortis Christi, obiisse: ita censent, D. Epiphanius, qui post duodecimum Christi annum e vitam illum discessisse opinatur: *ite*

sic enim ait; Post reditum ab Aegy-
 pto Ioseph non multis annis vixit, per-
 mansit octo annis superstes, & in duo-
 decimo anno, ascendentibus illis Hiero-
 solymam, quaesitus est Dominus, quan-
 do non reperiebatur in itinere; post hos
 annos moritur Ioseph: ubi non amplius
 dicit Euangelista, quod venit pater ip-
 sus, & fratres; sed, ecce mater tua, &
 fratres tui foris stant; & quando in
 Cruce pendebat, si fuisset Maria vir,
 quâ ratione tradidisset ipsam Ioanni?
 hæc ille: cui consentiens Vberti-
 nus de Casalis libro de arbore vi-
 tæ, censet, non post multos dies,
 post inuentionem IESV in tem-
 plo cum Doctoribus disputatis,
 vitâ functum fuisse Iosephum.
 Sanctus autem Bernardinus pro-
 babiliter credit, illum mortuum
 fuisse ante Christi baptismum.
 Cedrenus egregius Historiogra-
 phus tradit, Iosephum vsq; ad
 Christi baptismum vitam pro-
 duxisse

Matth. 12.

Ioan. 19.

D. Bernar.
ser. de S. Iosepho.

Cedren
compend.
hist.

duxisse. D. autem Bonaventura
D. Bonav. in vitâ Christi, vsque ad finitum
lib. de Vita eius ieiunium illam protendit,
Christi. c.
 17. *Isid. lib. 4.* Isidorus refert quorundam opi-
de S. Ioseph. nionem existimantium, Iosephû
Commest. post vocationem Apostolorum
cap. 38. obijisse. At tandem nobilis au-
Ioan. 2. ctor, Commestor, quamuis sub
 dubio relinquat, an superstes es-
 set Ioseph tempore nuptiarum
 in Canâ Galilææ, expressè tamen
 ait: certum esse, quod in Passione
 Domini mortuus erat. Id, quod
 apud me certissimè persuadet
 præacta ratio à D. Epiphanio,
 quâ etiâ acceptant præcitati Do-
 ctiores; nam si spòsus Virginis su-
 pstes fuisset tēpore mortis Chri-
 sti, minimè alteri, qua illi à filio
 cōmendaretur: fuit autem com-
 mēdata Ioāni, vt in suâ, illam ac-
 ciperet, prout ipse testatur: quis
 enim dicat, decuisse matrem Do-
 mini alieno custodi magis, quam
 legitimo marito suo curadâ de-
 putari?

putari? Accedit, quod mihi omnio incredibile sit, quod si Ioseph tempore mortis Christi viveret, Cruci non affuisset in consortio Virginis & Ioannis; ardentissimus enim amor, quo Christum Dominum prosequeretur, minimè ferret, tempore passionis illum derelinquere, nec potest sanè dici affuisse, cum eius non fiat mentio ab Euangelistis; nam certè, qui aliorum inferioris notæ meminerunt, nominatim eos referentes astitisse, minimè silentio præterissent solum Virginis, putatiuum Christi patrem.

Circa tempus autem determinatum, quo sanctus hic Patriarcha obierit, inter varia Doctorum supra relata placita, illud mihi magis rationi consentaneum videtur, quod superstes fuerit vsque ad baptismum Christi;

Ioan. 1.

quando primùm se mundo manifestius palàm fecit; quia cum Ioseph specialiter à Deo electus ac deputatus esset ad alendū arte suā fabrili Matrem & filium, vero simile est, superstitem fuisse toto tempore, quo Christus Dominus in silētio à communi hominum consuetudine se abstinens vitam egit solitariam, quā tamen constat, vsq; ad annos baptismi perdurasse.

Quā ætate Iosephus obierit.

*D. Epiph.
har. 78.
Cedren. in
Compend.
histr.
P. Moral.
lib. 2. tr. 5.
& lib. 5. tr.
10. n. 13.*

Quā vero annorum ætate S. Iosephus animam exhalarit, non est vna omnium sententia: nam D. Epiphanius nonagenarium tradit obiisse; Cedrenus verò vsque ad centesimum decimum annum vixisse scribit, P. Morales septuagenarium obiisse probat, quia cum esset in virili quadraginta annorum ætate Virginem duxit, & cum ea & Christo Domino vixit triginta,

Demum

Demum si pretiosa est in conspe- *Psal. 115.*
 ctu Domini mors sanctorum eius, non
 potuit non pretiosissima, & di-
 uinis fulgoribus clarissima esse
 mors nostri Iosephi, cū Christi &
 Mariæ veluti Solis ac Lunæ irra-
 diantribus splendoribus fuerit il-
 lastrata, vt in hoc carmine ceci- *Ioan. Gers.*
 nit pietas magni illius Cancellarij *in Ioseph.*
 Parisiensis:
 Venerat illa dies, quæ vitam morte pa-
 raret
 Perpetuam tibi, iuste Ioseph, David in-
 clyta proles,
 Christus adest cum matre piâ, quibus
 officiosè
 seruietas, vultu placido solantur eun-
 tem,
 Ora licet lacrymis oppleuerit intus ob-
 ortis
 Naturalis amor, etenim sat credere fas
 est,
 Quod patrem Iesu, & sponsum fleuit
 morientem
 Virgo benigna summo. *Quam-*

*Isid. Insul.
lib. 1. de S.
Ios. c. 14. &
refert.
Gratian.
lib. 3. de vi.
ta S. Ios.
cap. 3.
Acciden-
tia circa
mortem
Ioseph.*

Quamuis autem apud Patres nihil horum reperiam, quæ commemorat Gerson, lego tamen illa & permulta alia apud Isidorum Insulanum lib. 1. de S. Ioseph, quem scripsit ad Papam Adrianum VI. qui ex historiâ quadam orientali fide dignâ, refert Christum Dominum Apostolis suis nonnulla enarrasse de transitu D. Iosephi, quorum hæc, quæ sequuntur, tamquam commemorabilia hoc loco duxi recensenda. Primum Ioseph præmonitus fuit ab Angelo de morte suâ; Deinde Archangelum Michaëlem sibi adesse postulavit & obtinuit; nec non & Angelum Custodem alacri vultu sibi apparere similiter impetrauit. Præterea Ioseph allocutus est Christum Dominum, qui mortis eius affuit, dulcissimis verbis, verum Deum, illum confitens, & Salvatorem

torem mundi: Retulit etiã Chri-
 stus se ad caput lecti Iosephi se-
 disse cum Mariã matre suã, illum
 consolantes, & manus eius te-
 nentes, & post mortem oculos
 eius proprijs manibus clausisse,
 ac tandem præcepit Angelis, vt
 corpus eius veste induerent: ipse
 illum benedixit, benedictionem
 suam pollicitus daturum eis, qui
 in die obitus S. Iosephi sacrifici-
 um Deo in eius honorem obtu-
 lissent; addiditq; vigesimã die
 Iunij obiisse; & sepulcrum eius
 iuxta sepulcrum Iacobi patris sui
 fuisse. Quamuis autem hæc, quæ
 iam retuli, nec in sacris literis,
 nec apud quenquam SS. Patrum
 legantur, ea tamen audlè recipi-
 unt, & referunt doctissimi qui-
 dam viri, & dictam historiam
 Orientalem fide dignam cen-
 sent, Isidorus Insulanus lib. 1. de
 S. Iosepho, c. 14. Hieronymus

Dies obi-
 tis & se-
 pultura
 Iosephi.

Gratianus de laudibus S. Iosephi, lib. 3. cap. 3. P. Ioannes de Chartagenâ lib. 4. Homil. 3. P. Morales in cap. 1. Mathæi. lib. 5. tract. 10. ad huc alia quædam recenset n. 13. & sequentibus ex Insul. & citatâ relatione orientali.

*D. Hieron.
V. Bed. de
locis sanctis c. 6.*

Et Bruch.

quos refert

P. Suarez

2. 10. 173. p.

9. 37. 47. 4.

dis 21. sect.

2. ad 10.

Verum tamen est, & Bedam docere, Iosephum sepultum fuisse iuxta Virginis sponsæ suæ sepulcrum, quod constat fuisse in valle Iosaphat, qui locus medius est inter Montem Sion, & Montem oliueti; quod idē colligitur ex D. Hieron. serm. de Assumptione.

Martyrologium Romanum, Adonis & aliorum diem eius festum annotat 19. Martij: Cardinalis verò Baronius in annotationibus, Græcos 26. Decembris in Menologio eius memoriam celebrare tradit.

Sed liceat mihi, antequam ulterius progrediar, verba illa, quibus

bus verosimile est in vltimâ illâ
 horâ Christum & Iosephum dul-
 cissimè inter se colloquutos fuif-
 se, contemplari; si enim Dauid
 dicebat: *Si ambulauero in medio um-*
brae mortis, non timebo mala, quoniam *Psal. 22.*
tu mecum es: putauerim certè san-
 ctissimum Iosephum iam iam
 moribundum dixisse: Mortem
 non timebo, quoniam tu mecum
 es, præsentia diuinitatis sub tegu-
 mento carnis humanæ. Si enim
 Simeoni te semel in templo vi-
 disse, & in vlnis suis accepisse,
 satis fuit, vt lætus diceret; in illa
 verba erumpens: *Nunc dimittis ser-*
uum tuum Domine, secundum verbu *Luc. 2.*
tuum in pace: quia viderunt oculi mei
salutare tuum: mihi non sufficiat
 nō dicā semel, non dicā centies,
 non dicā millies, sed quasi infini-
 ties te aspexisse, in vlnas meas ac-
 cepisse, in sinu meo fouisse, bra-
 chijs meis constringisse, dulcia
 oscula

Phil. I.

oscula exhibuisse, & vsq; ad hanc
ultimam horam indiuiduum
 comitem mecum colloquentē,
 & conuersantem semper habuisse,
 meritò sanè id mihi sufficiet,
 vt libens, & alacer moriar. Sed
 dic mihi (sanctissime Ioseph) si
 alij mori volunt, vt cum Deo vi-
 uant, quomodo tu cum Deo vi-
 uens mori cupis? Paulus quidem
 emori desiderauit, vt Christi
 præsentia frueretur, cum dixit:
Cupio dissolui, & esse cum Christo: Et
 tu cum Christo habitans, dissol-
 ui cupis, Christi societatem a-
 missurus? Crediderim sanè in te
 duplicem voluntatem inter se
 duello conflixisse mirando: vo-
 luntas quidem non discedendi à
 Christo, & voluntas diuinæ vo-
 luntati obtemperandi: at cum
 diuinâ reuelatione agnosceres
 præfixam à Deo tuæ vitæ perio-
 dum iam iam proximam esse, di-
 uino

quino te conformans beneplacito, voluntas illa prima cessit secundæ, & ideò cupiebas ardentius, quam Paulus anathema fieri à Christo, vt diuinæ voluntati perfectissimè obsecundares, dicens: *Non mea, sed tua voluntas fiat.*

Luc. 22.

Existimauerim etiam, tamquam verè humilem Christo dixisse verba illa Dauidis: *Delicta quis intelligit?*

Psal. 18.

propterea Domine, ab oculis meis munda me, & ab alienis parce seruo tuo: ne differas quæso veniam, sed remitte mihi, vt refrigerer, priusquam abeam, presta mihi

Psal. 4.

nate Dei, vt in pace in idipsum dormiam, & requiescam. His, quid

Christus consolatur Iosephum morientem.

putas quæso, Christum Dominum dilectissimi sui legalis patris verbis respondisse? Absq; patre in hoc mundo natus sum, sed

tu paterno affectu, & sollicitâ, clientelâ, plusquam pater mihi fuisti; tu genitricis meæ solati-

um,

um, tu infantilis corporis mei nutritius, tu mihi in terris magni consilij adiutor fidelissimus adfuiſti, tu laborioſam in Ægyptum profectiōem, & inter Idololatrias inhabitationem, ac in Nazaretham regressum ardentissimo amore, & vigilantissimâ curâ suscepisti; cum ergo tot, actam innumera obsequia mihi exhibueris, lætus discede, quia ab omni prorsus etiam leuissimi peccati maculâ alienus es; angelicis manibus in sinum Abrahamę certo deferendus, ac postea me ab inferis resurgente mecum gloriosus resurrecturus, vt in æternum feliciter mecum conregnes. Quod si sacra Scriptura ait: *Beati mortui, qui in Domino moriuntur, non potest nõ beatissimus extitisse Iosephus, qui non solum in Domino, sed & cum Domino Iesu, ad caput lecti illum consolante, ac in manus.*

Apoc. 14.

nus eius animam exhalans, dulcissimè ac felicissimè obiit.

His addo id, quod ex sacrâ Scriptura colligo; nam sicut constat ex viduâ illâ Euangelij, quæ filium vitâ functum ex ciuitate Naym in sepulcrum sequebatur, mos erat apud Hebræos, parentes filios mortuos vsq; ad sepulcrum comitandi; vero similis est, hoc genus obsequij, vxorem & filios erga parentes exhibuisse: Christum ergò & Deiparam Mariam Iosephi feretrum comitatos fuisse crediderim, prout prudenter adnotauit P. Baradius. Porro ea, quæ Bernardinus de Busto contemplatur, quia rationi consentaneum est ita re ipsâ contigisse, hoc loco referre non dedignabor; sic enim ait: *Pic credo, quod dulcis Iesus, & pijsima Virgo infirmo Iosepho sollicitè inserviebant, & ei fercula propinabant, atq; proprijs manibus, quando opus erat,*

Luc. 7.

Bar. tom.

I. lib. 6.

c. 8.

Ber. Byst.

lib. 20. de

despons.

Maria.

eum portabant, circa lectum stantes ipsum confortabant: dicebatq; Ioseph Domino Iesu: nunc letus moriar, sperans, quod cito venies liberare nos; in trāitu autem eius dixit Iesus: Vade dilecte mi, alacriter ab hac miseriarum valle; & porta hoc bonum nouum sanctis Patribus, quod infra paruum tempus veniam ad vos, & ad cœlestia regna perducam. Præcepit autē Angelis ipse Dominus; Subuenite sancti Dei, occurrite Angeli Domini, suscipientes animam eius; ad ipsum verò Ioseph de hac vitā migrantem ait: Chorus Angelorum te suscipiat, & cum Lazaro quondam paupere habens requiem; animā igitur ipsius magno honore in sinum Abrahae ab Angelis delata fuit. O terq; quaterq; felix Iosephus, qui certus æternæ fœlicitatis ex hoc seculo nequam migravit, vtpotè cui persuasum erat, fore, vt breui ex illo obscuro educeretur carcere, & assumptus in cœlum, ibi sempiterno æuo cum beatis omnibus im-

immortali gloriâ perfrueretur. Etenim spem hanc firmam, & constantem conceperat de dulci alumno suo, quem amantissimè nutrierat, & quibuscumq; rebus poterat, illi præstò fuerat. Nec sua illū hæc fefellit spes; nã, vt tradunt D. Bernardinus & Gerson: sanctus Iosephus resurrexit gloriosus ad vitam immortalem inter eos, qui cum Christo resurrexerunt. Potuisset Christus Dominus, sicut olim Lazarum, multò ante ad vitam illum reuocâre, sed consultò opinor, Iosephi resurrectionem vsq; ad propriam suam distulisse, vt, qui pariter mortales vixerant, pariter gloriosi, & immortales resurgerent: Vnde cancellarius Parisiensis egregiè dixit: *Legimus multa corpora sanctorum resurrexisse, & venisse in sanctam ciuitatē & apparuisse multis; recogiter, oro, pius animus, si iustus Ioseph vnus ex illis putandus est, qui*

D. Bern. in ser. de S. Io. tom. 3.

Ger. in sua Iosephina. Iosephum cum Christo resurrexisse.

Ger. ser. de nat. Mar. confid. 3.

S. Ber. sen. tom. 3. ser. de S. Io. art. 3. c. 2.

appa.

apparuerit charissima sponsa, qui eam
Ber. de Bu- consolatus sit? Clarius adhuc S. Ber-
sto, 4. P. ser. nardinus (id referente illo alio
de despons. Bernardino) concionem habens
Mar. Paduæ, affirmans clamabat ad
 populum: *In animâ & corpore san-*
ctus Ioseph in calis gloriosus est. In cu-
 ius veritatis testimonium (vt idē
 auctor scribit) continuò visa fu-
 it crux quasi aurea super caput
 eius. Et quidem, cum Salomon
Prov. ult. dixerit: *Omnes domestici eius vestiti*
sunt duplicibus; meritò putave-
 rim, cum Maria solum, & Iose-
 phus fuerint domestici Christi;
 dum vitam mortalem agebant,
 duplicibus eos fuisse vestitos, ve-
 ste scilicet gloriosâ animæ, & al-
 terâ splendidâ corporis. In eandē
 sententiam scribit P. Hildephon-
Hildepho: sus Giron. *Fiant Nazarai inter fra-*
Gir. ser. de tres suos in capite Ioseph: vt inter san-
Io eph. cir- ctos omnes tam veteris, quam
ca finem. noui testamenti, florido diade-
 mate

VITAE HISTORIA. 241

mate præfulgeat præuentus in benedictionibus ducedinis: vt satis rationabiliter à multis credatur, quod simul cum Christo Domino resurrexerit, eo priuilegio sibi cælitus concesso, quod multis corporibus Sanctorum concessum est, quæ in Saluatoris resurrectione apparuerunt. Sic enim gloriam Christi Domini, atq; Virginis ipsius Sponsæ decebat: vt non solum essentiali gloriâ, sed & accidentali ex glorificatione corporum simul perfruantur. Idem sentiunt, P. Barradius, Isolanus, Viguerius, Auctor Margaritæ Confessorum, Magister Fonseca, P. Suarez, P. Andreas de Soto, P. Hieronymus Gratianus, M. Iosephus à Baldiuieso. Petrus Morales, Ioannes de Carthagena.

Dent. 33.

Psal. 20.

Bar. tom. 1. lib. 6. c. 8.

Isol. 4. p. c. 3.

Vign. c. 20.

Mar. Con. q. ult. n. 9.

Fons. rit. Christi.

cap. 9.

Suarez. 16.

2. in 3. p. q. 29. art. 2.

dis. 8. sect. 3.

P. Soto. in lib. 5. Ios. cap. 33.

Grat. lib. 5. tit. 5. n. 8.

Baldiuieso cant. 24. de Ioseph.

P. Mor. lib. 5. tract. 16. n. 7. Cart. l. 4. ho. 3.

Q S. IO.